

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

MI
AG
Dir
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax : +0232 219899

ISC
blic

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

E-mail: admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.DGc 7195/13.02.2014

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani,
Inspekția Fiscală sub nr./05.09.2013 și la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași sub nr./17.09.2013

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani, prin adresa nr. din 12.09.2013, înregistrată la instituția noastră sub nr. 41849 din 17.09.2013, asupra contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L.**, cu sediul în municipiul, nr. 37, jud. Botoșani, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Botoșani sub nr. J07/...../2009, cod de identificare fiscală RO....., reprezentată de domnul A, în calitate de administrator.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală nr. F-BT din 31.07.2013, emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr. F-BTdin 31.07.2013, de către Activitatea de Inspekție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Botoșani.

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - taxa pe valoarea adăugată;
- C lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- D lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de domnul A, în calitate de administrator al societății contestatoare și poartă amprenta ștampilei **S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI**, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat petentei în data de **06.08.2013**, prin ridicarea acestuia prin semnare și ștampilare, potrivit adresei nr. IV - 6821 din data de 02.08.2013 și data depunerii contestației, **05.09.2013**, aceasta fiind înregistrată la Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare nr. din 12.09.2013, semnat de conducătorul organelor care au încheiat actul contestat, respectiv Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani, prin care se propune respingerea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI**, ca neîntemeiată.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI, prin contestația înregistrată la Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani sub nr. din 05.09.2013, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală nr. F-BT din 31.07.2013 și a Raportului de inspekție fiscală nr. F-BT din 31.07.2013, prin care s-a constatat că datorează TVA în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, apreciind că obligațiile fiscale sunt stabilite nelegal, ca urmare, solicită anularea acestora.

În susținerea contestației, motivează următoarele:

Organele de inspekție fiscală au reținut că pentru perioada 08.12.2009 – 30.09.2011, societatea a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, iar în urma controlului efectuat a beneficiat de compensarea, în data de 30.09.2011, a sumei de lei, conform decontului nr./24.10.2011, iar pentru perioada 01.10.2011 – 31.03.2013 a beneficiat de compensarea taxei solicitată la rambursare în sumă de lei, în data de 31.03.2013, conform decontului nr./22.04.2013.

Pentru TVA în sumă de lei considerată fără drept de deducere, organele de inspekție fiscală au menționat în raport că provine în principal din achiziții de bunuri, respectiv: ușă antiglonț de la S.C. S S.R.L. București, sistem supraveghere video de la S.C. N S.R.L. Botoșani, balanță sartarius de la S.C. C S.R.L., casetă luminoasă DIRECT CREDIT de la S.C. G S.R.L. Botoșani, contravaloare convorbiri telefonice Romtelecom, energie electrică, gaz metan și chirie spațiu de la S.C. T S.R.L. Botoșani.

Contestatoarea consideră că organele de inspekție fiscală i-au încălcat dreptul la apărare întrucât din cuprinsul raportului de inspekție fiscală nu rezultă în mod clar presupusele achiziții aferente operațiunilor fără drept de deducere, fiind practic în imposibilitate de a cunoaște în mod concret modalitatea în care inspectorii fiscali au stabilit în sarcina sa suma de lei reprezentând TVA fără drept de deducere, precum și majorările și penalitățile de întârziere aferente în sumă de lei.

Societatea menționează că a realizat atât operațiuni cu drept de deducere, cât și operațiuni fără drept de deducere, însă organele de inspekție fiscală nu au stabilit care este suma de TVA deductibilă aferentă

operațiunilor cu drept de deducere, care este suma de TVA aferentă operațiunilor fără drept de deducere și care este suma de TVA deductibilă aferentă operațiunilor pentru care nu se cunoaște destinația, organele de inspecție fiscală limitându-se să menționeze că: *“având în vedere că societatea a efectuat diverse achiziții pentru care nu a cunoscut destinația acestora în funcție de felul operațiunii realizate, avea obligația să înregistreze TVA deductibilă pe bază de pro-rată”*, fără însă a menționa expres care sunt aceste operațiuni întreprinse de societate.

Contestatoarea precizează că inspectorii au aplicat greșit prevederile art. 147 alin. (5) și alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare întrucât au stabilit în mod eronat că operațiunile efectuate de ea se încadrează în regimul operațiunilor care nu dau dreptul la deducerea TVA, deși achizițiile înregistrate se încadrează în categoria operațiunilor care permit exercitarea dreptului de deducere a taxei aferentă, înscriindu-se în cele prevăzute de art. 145 alin. (2) din același act normativ, respectiv, achizițiile sunt destinate operațiunilor sale taxabile și sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere integral a taxei.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Botoșani, Activitatea de Inspecție Fiscală, au efectuat la **S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI** controlul ulterior pentru perioada 08.12.2009 – 30.09.2011, referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, solicitată la rambursare prin decontul nr.din 24.10.2011, precum și pentru perioada 01.10.2011 – 30.03.2013 referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de ...lei, solicitată la rambursare prin decontul nr. din 22.04.2013, iar în urma inspecției fiscale au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-BT din 31.07.2013, în care, la Capitolul III - Constatări fiscale, referitor la impozitul pe profit, au consemnat următoarele:

Societatea verificată a avut un punct de lucru, respectiv o casă de amanet situată în municipiul str. nr. 1, bl. 14, sc. A, parter, prin care a realizat venituri din comisioane ca urmare a acordării de împrumuturi, precum și venituri din vânzări de mărfuri, respectiv bijuterii din aur.

Organele de inspecție fiscală precizează că pentru realizarea veniturilor, societatea verificată a efectuat diverse achiziții de bunuri și servicii pentru care a dedus TVA și a depus deconturi cu opțiune de rambursare astfel:

- la luna septembrie 2011, prin decontul nr./24.10.2011 a solicitat la rambursare suma de lei, beneficiind de compensare cu control ulterior;

- la luna martie 2013, prin decontul nr./22.04.2013, a solicitat la rambursare suma de lei, beneficiind de compensare cu control ulterior.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de TVA în sumă de lei, astfel:

- TVA în sumă de lei a fost înregistrată ca fiind deductibilă cu toate că în perioada verificată societatea verificată a avut calitatea de persoană impozabilă cu regim mixt întrucât a realizat atât operațiuni care dau dreptul de deducere, respectiv vânzări de mărfuri, cât și operațiuni care nu dau dreptul de deducere, și anume, acordarea de împrumuturi prin casa de amanet, conform art. 147 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere faptul că societatea a efectuat diverse achiziții pentru care nu a cunoscut destinația acestora în funcție de felul operațiunilor realizate, avea obligația să înregistreze TVA deductibilă pe bază de pro-rată așa cum se prevede la art. 147 alin. (5) și alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare, organele de inspecție fiscală au considerat că suma de lei este TVA fără drept de deducere;

- suma de lei a fost înregistrată în contabilitate ca TVA deductibilă în baza facturii nr. /27.12.2011 emisă de S.C. S.R.L. Botoșani, cod de identificare fiscală, pentru chirie spațiu. Având în vedere faptul că operațiunea de închiriere spații este scutită de TVA în conformitate cu prevederile art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar societatea verificată nu a prezentat notificarea furnizorului pentru taxarea operațiunii conform art. 141 alin. (3) din același act normativ și pct. 39 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, norme metodologice Cod fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de lei reprezintă TVA fără drept de deducere;

- referitor la TVA declarată, organele de inspecție fiscală au consemnat că societatea a declarat TVA de rambursat eronat, solicitând la rambursare în plus suma de lei.

Organele de inspecție fiscală menționează că TVA deductibilă înregistrată de societatea verificată provine în principal din următoarele achiziții:

- ușa antiglonț și sistem geam antiglonț de la S.C. S S.R.L. București;

- sistem supraveghere video de la S.C. N S.R.L. Botoșani;
- balanță sartarius 5598GES512 – OCE de la S.C. C S.R.L.;
- casetă luminoasă direct credit de la S.C. G S.R.L. Botoșani;
- convorbiri telefonice, consum energie electrică și gaz metan;
- chirie spațiu de la S.C. T S.R.L. Botoșani.

În baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-BT din 31.07.2013 a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-BT din 31.07.2013, prin care, pentru perioada 01.10.2011 – 31.03.2013 a fost stabilită o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, iar pentru perioada 25.01.2012 – 31.07.2013 au fost calculate dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală pentru stabilirea diferenței de impozit pe profit și a accesoriilor aferente sunt următoarele:

- prevederile art. 141 alin. (3), art. 147 alin. (5) și alin. (6) și art. 156² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile pct. 39 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

A. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei , dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe asupra legalității stabilirii de către organele de inspecție fiscală a acestor diferențe, pentru perioada verificată, în condițiile în care S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI este o persoană impozabilă cu regim mixt, a realizat atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni scutite fără drept de deducere și nu a procedat la deducerea taxei pe bază de pro - rata.

În fapt, organele de inspecție fiscală au efectuat în perioada 24.07.2013 – 31.07.2013, controlul ulterior referitor la taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare de către S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI, prin deonturile de taxă pe valoarea adăugată nr. din 24.10.2011 și nr. din 22.04.2013.

Obiectul de activitate desfășurat de S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI, este – "Alte activități de creditare, cod 6492".

În urma controlului au constatat că societatea verificată a avut deschis un punct de lucru, respectiv o casă de amanet, situată în Botoșani, str. Grivița nr. 1, bl. 14, sc. A, parter, prin care a realizat venituri din comisioane ca urmare a acordării de împrumuturi, precum și venituri din vânzarea de mărfuri, constând în bijuterii de aur.

Pentru relizarea veniturilor, în perioada 01.10.2011 – 31.03.2013, societatea a efectuat diverse achiziții și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, pe care a solicitat-o la rambursare și a beneficiat de compensarea sumei cu control ulterior.

Întrucât societatea a avut calitatea de persoană impozabilă cu regim mixt, realizând atât operațiuni care dau dreptul de deducere, cât și

operațiuni care nu dau dreptul de deducere, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de lei este nedeductibilă urmarea calculului pro – rata.

Prin contestația formulată, societatea motivează faptul că din cuprinsul raportului de inspecție fiscală nu rezultă în mod clar care sunt achizițiile aferente operațiunilor fără drept de deducere și consideră că inspectorii fiscali au stabilit în mod eronat că operațiunile efectuate de ea se încadrează în regimul operațiunilor care nu dau dreptul la deducerea TVA, deși achizițiile înregistrate se încadrează în categoria operațiunilor care permit exercitarea dreptului de deducere a taxei aferentă, achizițiile înscriindu-se în cele prevăzute de prevederile art. 145 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, în ceea ce privește sfera operațiunilor impozabile și regimul deducerilor, pentru perioada verificată, în speță sunt aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„ART. 126 - (9) Operațiunile impozabile pot fi:

[....]

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141; [....].

„ART. 126 - (2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditelor de către persoana care le acordă; [....].

„ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [....]”

„ART. 147

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127, cât și operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă.[....]

(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.

(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; și

b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) și a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă și prevăzute la art. 128 alin. (4) și la art. 129 alin. (4), precum și a transferului prevăzut la art. 128 alin. (10);

c) valoarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) și b), precum și a operațiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.

(8) Pro-rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operațiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naștere în timpul anului calendaristic respectiv. Pro-rata definitivă se determină procentual și se rotunjește până la cifra unităților imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 156², în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (12), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro-rata definitivă.

(9) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro-rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro-rata estimată pe baza operațiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operațiunilor cu drept de deducere în totalul operațiunilor se modifică în anul curent față de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro-rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum și modul de determinare a acesteia. În cazul unei persoane impozabile nou-înregistrate, pro-rata aplicabilă provizoriu este pro-rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la

data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul său decont de taxă, prevăzut la art. 156².

(10) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulțirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), determinată pentru anul respectiv.

(11) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv.

(12) La sfârșitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (11), se scade taxa dedusă într-un an determinată provizoriu, conform alin. (10);[...].”

Din textele de lege citate mai sus se reține că în situația în care contribuabilul realizează atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, se deduce pe bază de pro – rata.

De asemenea, se reține că taxa pe valoarea adăugată de dedus se determină prin aplicarea pro – ratei asupra taxei pe valoarea adăugată deductibile aferente achizițiilor destinate atât realizării de operațiuni care dau drept de deducere, cât și celor care nu dau drept de deducere.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, **S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI** a realizat atât operațiuni care dau drept de deducere, respectiv vânzarea de bijuterii din aur, cât și operațiuni scutite, care nu dau dreptul de deducere, respectiv acordarea de credite, însă societatea a dedus integral taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în perioada verificată.

Referitor la modul de calcul a pro – ratei și la stabilirea taxei nedeductibile, având în vedere documentele aflate la dosarul cauzei, respectiv balanțele de verificare întocmite la data de 31.12.2011 și 31.12.2012, precum și precizările din Referatul cu propuneri de soluționare nr./12.09.2013, organul de soluționare competent constată următoarele:

- în anul 2011 calculul prorataei se face ca raport între suma de lei ce reprezintă veniturile din vânzări de mărfuri, cu drept de deducere și suma de lei ce reprezintă suma totală a veniturilor din vânzări de bunuri cu drept de ducere și din operațiuni scutite, rezultând astfel pro - rata de 0,29232558, iar prin înmulțirea acesteia cu suma totală a taxei dedusă de lei, rezultă TVA cu drept de deducere în sumă de lei și TVA fără drept de deducere în sumă de lei;

- pentru anul 2012 și trim. I 2013, având în vedere faptul că societatea a realizat venituri numai din operațiuni scutite, aceasta nu are

dreptul de deducere a taxei în sumă de lei pentru anul 2012, respectiv a taxei în sumă de lei pentru trim. I 2013.

Având în vedere cele prezentate, precum și faptul că pentru bunurile achiziționate, societatea nu a făcut o evidențiere distinctă pe cele două activități în jurnalul de cumpărări ci a dedus în întregime taxa aferentă achizițiilor, fără a deduce taxa pe bază de pro – rata, se constată faptul că legal și corect organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de taxă în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă totală de lei, astfel încât pentru acest capăt de cerere, contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....].”

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI nu aduce nici un argument în susținere.

În fapt, S.C. "UNOGOLD S.R.L. BOTOȘANI, deși contestă în totalitate taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-BT din 31.07.2013, solicitând anularea acesteia, nu prezintă argumente de fapt și de drept referitoare la taxa în sumă de lei dedusă de pe o factură reprezentând chirie spațiu și pentru taxa în sumă de lei solicitată în plus la rambursare.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....].”

De asemenea, pct. 2.5. și pct. 11.1. lit. b) din din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, precizează că:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[....]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [....].”

În speță sunt incidente și prevederile art. 213 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Prin urmare, având în vedere și prevederile 213 alin. (5) din același act normativ, unde se specifică: „Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”, organul de soluționare competent nu va mai proceda la analiza pe fond a contestației, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de **S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI**, se va respinge ca nemotivată.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-BT ... din 31.07.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-BT din 31.07.2013, pentru suma totală de **A lei** ce reprezintă:

- B lei - taxa pe valoarea adăugată;
- C lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- D lei -penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Respingerea, ca nemotivată, a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. BOTOȘANI**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-BT

.... din 31.07.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-BT din 31.07.2013, pentru suma totală de **A lei** ce reprezintă:

- B lei - taxa pe valoarea adăugată;
- C lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- D lei -penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau la Tribunalul Botoșani.

DIRECTOR GENERAL,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
cons. super.

4ex/11.02.2014